

P R Æ F A T I O.

sum, Trianguli rectilinei tres angulos æquales esse duobus rectis. Fieri potest ut non ab *Euclide*, sed ab *Aristotele*, aut forte à *Clavio*, didicerit; aut etiam non didicerit. Sed certum est; id *Euclidi* prius fuisse notum, & isthæc *Harrioto*. Atque hoc fat esto dictum *D. Baillet*o ad ea quæ (in sua *Cartesii* vita) de me habet hac in re. (Quem ego non videram, cum *Presteto* respondi, nec ante quam hoc totum opus abfolverant Typographi.) Qui utrumque legerit (& rite comparaverit) *Harriotum* volo & *Cartesium*, Judicet (per me licet) prout ipsi visum fuerit, (sed & mihi pariter liceat,) num hic inde habuerit. (Mihi neque feritur, neque metitur.) At nolim interim ut irascantur mihi, qui dixerim (quod nec ipsi possunt inficias ire,) Apud *Harriotum* prius extitisse quam *Cartesium*, quæ sunt utrique communia. Et, siquid laudis *Cartesio* debeatur quod hæc tandem sciverit: certe non minus debetur *Harrioto*, qui, ante plus minus viginti annos (aut eo plures) scripserit, quæ ante sex saltem annos (*Cartesio* prius) edidit *Warnerus*. Quod in *Gallia* tum fuisse notum (& speciatim *Parisiis*) certum est. Suaferim ego Amicis *Cartesii* (cui non sum inimicus ego) ut hac de re taceant: Sat est suæ laudis *Cartesio*, ut non sit cur invideant *Harrioto* suas. [Sed vide quæ mox addenda sunt.]

Post *Harriotum*, ad *D. Johannis Pellii* Methodum explicandam acceditur; quam ille sibi peculiarem habet, notando (ad Marginem) quibus passibus procedit quæque Demonstratio, & à quibus ante positus arguitur. Cujus quidem methodi Exempla quædam ex ipso inferuntur, aliaque ad illorum imitationem. Simulque ostenditur, ea methodo, innumeras haberi Solutiones Quæstionum Indeterminatarum, ubi Magni Geometræ vel Unam exhibuisse, rem magnam putaverint.

Atque, hac occasione, de Quæstionibus Indeterminatis aliquanto fusius agitur, earumque Limitationibus; & speciatim de Regula quæ Alligationis dicitur: item de Locis Geometricis olim dictis; quæ consimilis naturæ sunt cum hujusmodi Quæstionibus Indeterminatis, suntque talium Constructiones Geometricæ.

Post agitur, de Quadratis Negativis, eorumque Radicibus; adeoque (prout dici solent) Radicibus Imaginariis Æquationum Impossibilium, aut pro talibus habitarum. Quid nimirum reapse designant hujusmodi Radices Imaginariæ, quique sit earum usus: nec semper inde concludi posse, casus esse omnino impossibiles ubi occurrunt; cum variis Constructionibus Geometricis eo spectantibus, tum in Quadraticis tum in Cubicis & Biquadraticis Æquationibus.

Agitur deinde de Exhaustionum methodo; tum Veteribus tum Recentioribus usitata; &, quo nititur Fundamento.

Indeque de (*Cavallerii*) Geometria Indivisibilium; cujus genuina Notio explicatur; nec aliam esse (rem ipsam quod spectat) ostenditur, quam illam Veterum Exhaustionis methodum, breviori forma adhibitam; eodem cum illa fundamento nixam, indeque demonstrabilem: ut non sit cur suspecta habeatur (recte intellecta) aut Geometriæ adversa.

Hinc ad Arithmeticam Infinitorum transitur, quæ & ipsa nititur Exhaustionum methodo. Quippe, quæ ita continuo convergunt ut (citra infinitatem) distent dato minus, ea in infinitum continuata censenda sunt æqualia. Demonstrandi methodus inibi usitata, defenditur; & à quorundam Exceptionibus vindicatur: aliquanto fusius quam in Editione priori.

Huic